

Παναγία Καταφυγιώτισσα: Ένα έργο τέχνης στην ακροθαλασσιά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το εκκλησάκι της Παναγίας της Καταφυγιώτισσας βρίσκεται στον όρμο της Καταφυγής λίγα χιλιόμετρα πριν φτάσεις στο Σούνιο. Ο όρμος σήμερα είναι γνωστός και ως οικισμός Αίολος.

Εκεί βρίσκεται το εκκλησάκι της Παναγιάς, γνωστό κι ως το εκκλησάκι του Μυταρά, όπως το ξέρουν όλοι στην περιοχή. Στέκει αγέρωχο πάνω σε έναν λόφο ανάμεσα στις δύο παραλίες του κόλπου και είναι κατάλευκο, σαν πραγματικό στολίδι.

«Το εκκλησάκι αυτό είναι μια προσευχή που πάντα χρωστούσα», έχει γράψει ο ίδιος στις σημειώσεις του και πράγματι μοιάζει να είναι κάτι τέτοιο αφού σε κάθε έναν από τους τέσσερις τοίχους του ξεδιπλώνεται όλη η καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία του διάσημου ζωγράφου. Δεν υπάρχουν άγιοι, παρά μόνο ζωγραφισμένες μορφές που ίπτανται, άλλοτε με φτερά και άλλοτε χωρίς, σε πυκνή αφηγηματική διάταξη, ανάμεσα σε πουλιά και φυτά, ενώ δεξιά και αριστερά στο τέμπλο στέκονται χωρίς αυστηρότητα οι μόνες δύο εικόνες: του Χριστού και της Παναγίας αντίστοιχα, αγκαλιασμένοι και οι δύο από φτερωτές ανθρώπινες μορφές.

«Αυτές οι μορφές-άνεμοι κουβαλούν την αίσθηση του θείου και ενώνουν τον κόσμο μας με την επουράνια δημιουργία. Πιστεύω ότι, αν υπάρχει Θεός, βρίσκεται εκεί... Οι άνεμοι είναι καθημερινά γύρω σου και αισθάνεσαι την παρουσία τους. Τα πουλιά γεμίζουν τον ουρανό: γλάροι, χελιδόνια, κοτσύφια και σπουργίτια. Το εκκλησάκι αυτό είναι μια προσευχή που πάντα χρωστούσα. Όταν σταθείς εκεί, θα αισθανθείς την επαφή του Θεού καθώς φυσούν οι άνεμοι. Και στη μέση ο Χριστός είναι η δυνατή παρουσία ενός αληθινού νέου γεμάτου φλόγα επαναστάτη. Μίλησε συγκλονιστικά και πλήρωσε πολύ ακριβά γι' αυτό».

«Αγιογράφος δεν είμαι. Το έφτιαξα όπως το ένιωσα εκείνη τη στιγμή. Έβαλα ένα μάτι που βλέπει ο Θεός και ζωγράφισα τον Χριστό και την Παναγία. Και τεράστιους αγγέλους. Μπήκε ένας δεσπότης στο εκκλησάκι και μου είπε: “κ. Μυταρά, είστε καλά; Τι κάνετε; Πού είναι το τέμπλο; Οι άγιοί μας;”. Ήταν τόσο φοβισμένος, σαν να είχε δει τον διάβολο! Εγώ έτσι είδα τον Θεό. Τον Θεό τον βλέπω γύρω μου στη φύση! Ο Θεός καταγράφεται στον χώρο! Όταν προσφέρθηκα να εικονογραφήσω το εκκλησάκι, είπα ότι δεν θέλω χρήματα, όχι για να πάω στον παράδεισο, αλλά για να μη μου επιβάλουν οι άλλοι τις απόψεις τους. Το αποτέλεσμα μπορεί να ξενίζει, να μοιάζει προκλητικό, όμως το εκκλησάκι αυτό είναι μια προσευχή που πάντα χρωστούσα. Δεν είμαι φανατικά Χριστιανός, είμαι βαθύτατα Χριστιανός».

Με πληροφορίες από το nou-rou.gr